.VI évfolyam. 1910. május hó 21. 21. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona

Kiadja: a »Jánosháza és Vidéke« lapkiadóvállalat.

NOVÁK PÁL felelős szerkesztő.
KIRÁLY JÁNOS társszerkesztő.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez; előfizetések, hirdetési dijak és reklamációk a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

A Halley-üstökös nem találkozik a földdel.

Eddig az összes csillagászok egybehangzó véleménye alapján az volt az általános nézet, hogy a föld május hó 19-én 3—4 óra között halad keresztül a Halley-üstökös csóváján. Ez a találkozás azonban nem történt meg. Rómából azt táviratozzák, hogy Milosevics tanár, az ottani csillagászati intézet igazgatója a következő kijelentést tette:

— A római páduai csillagvizsgáló intézetek közösen tett megfigyelések alapján matematikailag megállapitották, hogy a Halley-üstökös csóvája az üstökös pályájával akkora szöget képez, hogy a csóvának a földel való érintkezése ki van zárva.

Madridból jelentik, hogy Inignez csillagász május 13-án és 14-én spektroszkópiai felvételeket készitett a Halley-üstökösről és tudományos szempontból megdönthetetlen módon kimutatta, hogy az üstökös csóvája a kéksavnak a legkisebb nyomát sem tartalmazza.

A megnyugtató hirek dacára is sok helyütt az üstököstől való félelem nagy rettegést idéz elő a nép között. Cosenzában a nép körmeneteket tart, Piemontban több öreg asszonyon vallási téboly tört ki, Trevisoban pedig egy hirtelen megőrült asszony a papot kikergette a templomból. Ugyanilyen hirek érkeznek az Egyesült államokból is, ahol különösen a déli államok szerecsen-lakossága retteg az üstököstől. Naponta nagy körmeneteket tartanak és imákkal meg énekkel igyekeznek távol tartani a világ végét. A hatóságok mindenütt óvóintézkedéseket tesznek esetleges zavargások megakadályozására.

Egy magyar tudós véleménye.

A Földnek az üstökössel való találkozásáról Tass, az ógyallai obszervatorium asszisztense a következőképp nyilatkozott:

— Utolsó megfigyelésünk szerint az üstökös magjának fényessége közel elsőrendü. Csóvája keskeny és hossza 26 fok. — Földünk a csóva szélső részén fog áthaladni, de csak akkor, ha a csóva iránya egybeesik a nap, az üstökös és a föld vonalával. A szerdáról csütörtökre virradó éjszakán fénytani tünemények várhatók, esetleg hulló csillagok, mágnességi és légelektromossági zavarok. A holnap éjjeli megfigyeléseink csak ezekre a tüneményekre szoritkoznak. A megfigyelés legkedvezőbb periódusa május vége felé lesz.

Egy osztrák csillagász véleménye.

Mint egy bécsi távirat jelenti, Rheden dr., a bécsi egyetemi csillagvizsgáló adjunktusa szerdán reggel megfigyelte a Sonnenwendsteinon a Halley-üstököst; látszólagos hossza 83 fok; tehát a hold

Medve Gáspár.

Szinész história.

Irta: Gécy István.

A kisváros baktera éppen elkiabálta az »Arany dika« szálloda előtt, aztán hosszu alabárdjára támaszkodva, bele bámult a világosságba, amely a nyitott földszinti ablakból ömlött ki.

A cigány veszettül huzta odabent éppen a Lili-keringőt, amibe egy pár jókedvü mulató közbe orditotta a Casanova vezérdalát, oda törekedve, hogy a kisasszony és az egyhögő tulharsogja, hogy pedig a harmónia teljes legyen, a bakter kőrösi lány ismert dallamát dudolgatta, ugy gondolkozva, hogy ha az urak mulatnak, miért ne mulathasson ő is a maga módja szerint. Egyszerre egy borizü hang recsegve szólalt meg a háta mögött:

— Nagyon jól van, barátom — nagyon jól van! A hangja terjedelmes, mély és kifejezésteljes, szóval tökéletes. Maga egy zseni a kiből én kifaragom a világ első basszistáját.

Én mondom ezt, Medve Gáspár, az ország első kómikusa, a ki tudom, mit beszélek, a ki már több nevezetes nagyságot szült a hazának:

Én gyujtottam lángra az isteni szikrát Róna Gizellában, a világ legszebb asszonyában, akit feleségül vettem, hogy kiképezhessem. Ki is képeztem, arany annak az asszonynak minden szava, ritmusos a járása, villám a két szeme, telt a keble, édes titkokkal, vágyódással tele.

Ne röhögjön barátom, ne röhögjön, amikor én a feleségemet istenitem. Becsülje meg azt az asszonyt, becsülje meg, különben elcsapatom a hivatalából, el én, ha maga lenne kelmed a főjegyző, még akkor is, mert a ki az én hitvesemet gyalázza, az a polgármester urat gyalázza. Ő pedig első ember ebben a rongy fészekbe és ez az első ember most is ott suttog szerelmes szókat a feleségem fülébe, ott abban a szobában cigány és pezsgő mellett. Ha pedig nem hiszi, hát jöjjön velem és nézze meg. Ezzel a kis emberke már be is botorkált a nyitott ajtón, ahonnan a kurjongatás még most is kihallatszott.

A bakter pedig nyakába akasztotta az alabárdot és lassu tempós lépésekben indult az utjára, mint olyan ember, a ki a mai nap mulatságával, teljesen meg van elégedve.

Odabent vigan folyt a dáridó; a cigányok egy hirtelen kanyarulattal csárdásba csaptak át és a szinésztrupp naivája, komikája, operett-primadonnája a főkapitány, főjegyző és járásbiróval a szoba közepén rakták a táncot eszeveszetten, neki bomolva. — A lámpa világa megtört fénnyel pislogott át a dohányfüstfelhőn és a kipirult lihegő alakok ködbe borulva járták a vad boszorkánytáncot.

Az asztalfőn ült a pocakos polgármester, mellette a szép Medve Gáspárné; körülöttök egy pár borotvált képü ur és kimondhatatlan módon kiöltözött asszonyság. — A trupp igazgatója egy keselyképü kopasz emberke, kerékkötő vastagságu aranyláncal és pecsétgyürüvel vézna ujjain, pezsgős pohárral a kezében éppen tósztot mondott, amikor Medve Gáspár belépett.

A tószt rövid volt, de velős: — önmagát magasztalta benne a jó ember, hogy ő mennyire átérzi a szinmüvészet szent hivatását; mennyire össze tudja azt egyeztetni a közönség jogos igényeivel.

Ime, boldog megelégedéssel, a jól felfogott és betöltöttött hivatás büszke tudatával tekint le munkájára, mert látja, hogy nemcsak a nagyközönség igényeit elégitette ki elsőrendü erőkből álló társulatával, de körültekintő gondossággal sikerült megnyerni a hangadók

átmérőjének százkilencvenszerese. Az üstökös farka tehát keresztülhuzódik az égboltozatnak csaknem a felén. A valóságban a csóva eszerint több, mint hetven millió kilométer. Ha ezek az adatok megfelelnek a valóságnak,akkor a föld május 19-én hajnalban nem a csóva végén, hanem a derekán megy keresztül. Bár e helyen kissé sürübb a csóva anyaga, mint a csóva végén, azért mégis annyira ritka, hogy semmiféle káros hatással nem lesz sem a földre, sem lakóira.

Moreux abbé, a bourgesi csillagvizsgáló intézet igazgatója azt állitja, hogy *a Föld már 18-án reggel keresztülhaladt az üstökös csóváján.*

Mikor látható az üstökös.

Május 20-tól kezdve már szabad szemmel is láthatjuk az üstököst. És pedig napnyugta után 8 óra 45 perckor a nyugati égbolton.

Május 25-én a Halley-üstökös látható napnyugtától kezdve este 11 óráig. A többi napokon május 30-ig hasonlóképpen.

Május 30-án a nap nyugati égboltján, napnyugtától kezdve este 11 óra 30 percig.

Több csillagász véleménye szerint ha az üstökös mégis találkoznék a földdel, az üstökös 19-én hajnali 3 és 4 óra között pár pillanatra felcsillan az égbolton.

Akkor, mikor az üstökös a nyugati égbolton látható lesz, olyan alacsonyan fog állani, hogy csakis a szabadban, vagy valamely magaslatról fogják láthatni.

Ez a hét a legkedvezőbb alkalmat nyujtja az üstökös megfigyelésére.Ebből a célból 7 órakor valamilyen magaslaton kell állást foglalni és ugyanabba az irányba kell tekinteni, ahol a nap lenyugodott és valamivel a láthatár felett meg fog jelenni az üstökös magja. Az első pillanatban ugy néz ki, mint egy állócsillag, de mégsem tévesztheto összsze olyannal, mert az állócsillagnál összehasonlitatlanul fényesebb s azonkivül olyan udvara lesz, mint a holdnak, amikor az est teljesen leszált, akkor ezek a kisugárzások felveszik az üstökös csóvájának az alakját és maga teljes pompájában lesz látható az üstökös. Május hó végéig a megfigyelés mindig könnyebb lesz, mert az üstökös emelkedik és igy mindig magasabban lesz látható az égen.

M. O.

Jöjjetek a Balatonhoz.

Még nincs itt a fürdőévad, még nincs itt a nyugalom ideje, de azért már ajkunkon ott lebeg a kérdés, hogy hova menjünk nyaralni?

A nyaralás a kulturvilág terméke, de a kulturélet egyenes következménye is.

Kifáradt, meggyötört idegzetü polgártársaim jöjjetek el az őserőhöz. a Balatonhoz.

Nagyvárosi emberek, kiknek mellére ráfekszik a nagy városok fojtó levegője, jöjjetek el Balaton mellé.

A Balaton mellett dus növényzet gondoskodott arról, hogy a levegőt állandóan tisztán tartsa, oxigénnel, sőt ozonnal telitse, a Balaton vize pedig egyenletesen látta el vizpárával és igy a balatonmelléki levegő a belégzésre könnyü, egyenletes lesz és ez nagyon fontos a tüdőnkre, mert a szervezet nem szivesen türi az extravagantiákat. Ugyanigy vagyunk a hőmérséklettel is, melyet a nagy viztükör megóv minden szélsőséges ingadozástól. A Balaton mellett a természetet és a nyarat nem a fürdőigazgató csinálja, hanem a természet maga-magát és ez az őserő lesz a mi erőink uj forrásává. Testszervezetünk szinte tobzódik az őstermészet nyujtotta gyógytényezőkben és pár hét a Balaton mellett elegendő arra, hogy az elmult év minden terhét lerakja magáról és csakhamar bekövetkezik az energiagyüjtés, az erőelraktározás a jövő év testet és lelket ölő munkájára.

Szoros a kapcsolat test és lélek között, ami a testet felüditi, megnyugtatja, az megnyugvást és felüdülést visz a lélekbe is. Nem azért megyünk nyaralni, hogy ott magunkat akár testileg, akár lelkileg kimeritsük, általános pihenést keresünk és mégis már egy-két heti tartózkodás után, mikor a test már regenerálódott, velünk született tulajdonságunknál fogva keressük a fáradalmakat, szórakozásokat szellemünknek.

Azért leghelyesebb már jó előre olyan helyet választani, ahol az esetlegesen támadó igényeink kielégülést nyerhetnek. Erre pedig a legalkalmasabb pont Keszthely, mely mig egyrészről, mint a Balaton legfestőibb helye, nyujtja

---

méltánylását is; mert ime a járásbiró ur; a főjegyző és a főkapitány ur mind megtalálta azt, a mit keresett és hogy diadala teljes legyen, sikerült nagy áldozatok árán társulatához szerződtetniMedve Gáspárnét is, ezt a világszép asszony', hogy ezzel a város első polgárának, a polgármester urnak (a kit az uristen a hazai szinmüvészet dicsőségére sokáig éltessen) kedvébe járjon.

Büszkén tekint munkájára, mert Medve Gáspárné ott ül a polgármester ur mellett, fejét keblére hajtja, átfogja gömbölyü karjaival — szóval minden jól megy — és ő nyugodtan hajtja le álomra a gondterhelt fejét, mert jól tudja, hogy a polgármester ur áthatva a misszió szentségétől, amelyet ő oly nemesen tölt be, pártolólag fogja felterjeszteni államsegély iránti kérvényét a magas miniszterhez; — mint oly ember kérvényét, aki zászlóján arany betükkel irja fel ezt a jelmondatot: »Mindent a müvészetért!«

A trupp éljenzett. A cigány tust huzott, mire a táncolók is kénytelenek voltak abbahagyni az ugrálást és összeütni poharaikat a pelgármester ur poharával, aki nagyságának tudatában királyi leereszkedéssel nézett végig a hódolók kopott seregén.

Csak Gáspár nem volt megelégedve a tószttal. Dühösen csapott öklével az asztalra, arcából kikelve orditotta: Ki beszél itt miszszióról? — Teljesitett kötelességről és szent hivatásról? Ez a zsirunkon hizlalt majom, aki a színészt rabszolgának, a nőt pedig árucikknek tekinti, akivel kereskedni szokott, mint örmény-boltos a birka bőrével? Pfuj! Szégyelje magát, maga Ripacs!

— Gyere asszony, menjünk haza, nem való vagy te ebbe a társaságba! — Szegény Gáspár, de sokszor elhersogta már ezt a beszédet, de sokszor és de mindig hiába.

Most is kacagott az egész társaság, de legjobban az asszony, aki gyorsan felkelt, nagyot nyujtózkodott, mint egy prédára áhitozó nőstény tigris, gunyosan vágta oda a dühöngő Gáspárnak: Ma nem megyek haza!

A kis emberke megrendült erre a kijelentésre, először tört, zuzott, dühöngött, aztán könyörgésre fogta a dolgot, de biz ez se használt, aztán ujra csak dühöngött, fenyegetődzött, hogy igy lesz ugy lesz, ha azonnal haza nem megy vele az asszony!

Az pedig vette a bundáját, karját a polgármester karjába akasztotta és lenézőleg félvállról szólt oda az urának: Soh'se fáraszd magad Gáspár, tudod, hogy engem nem egykönnyen ijeszt meg valaki, te legalább nem, nem bizony barátom — soha, soha!

Vig kacagás közben hangos zeneszóval kivonult az egész diszes társaság, ki erre, ki arra, ők tudják, hogy hova.

Az a megkinzott kis emberke pedig, kezét leeresztve rogyott le egy székre és csak bámult maga elé, belé a nagy semmiségbe; a szája még mozgott, motyogott valamit, de agya már felmondta a szolgálatot, zavarosan kavarodtak benne a gondolatok, hajszolva egymást, kiindulási pont és végcél nélkül. Csak egyet látott tisztán, hogy ez a szépséges bestia szemérmetlen módon meggyalázta ismét és cinikusan vágta arcába, hogy még csak meg sem tudja őt ijeszteni.

Kitámolygott, mint egy részeg ember, dülöngve ment haza az üres lakásba. Nem érezte már a gyalázatot sem, csak az a kacagó hang csengett még a fülében, csak a düh tépte a lelkét, amiért, hogy ő már nem tudja azt az asszonyt meg sem ijeszteni! — Egyszerre csak kipattant megbénult agyából egy gondolat s dühtől torzult arcán végig cikázott a vigyor, szeme mély gödréből kivillant az öröm; lázas sietséggel, attól remegve,

a Balaton értékes előnyeit, másrészről a támadható minden igénynek eleget tesz.

Olyan ez a kis város, mintha Budapestnek egy szép kerületrészletét telepitették volna át, annak minden egészségtelensége, pora és lármája nélkül a magyar paradicsomba, a Balaton legfestőibb pontjára.

Pedig a Balaton ugyancsak bővelkedik festői részletekben. Keszthelyen élhetünk falusi egyszerüségben, teljes testi és szellemi nyugalomban.

Itt nálunk egyesitve van minden és még hozzá nincs is kereskedelmi részvénytársasági alapokra fektetve, nálunk nyujtja a természet maga-magát és mi ezen természeti áldásokat nem helyeztük el gyümölcsöző kamatokra, melynek örök tőkéje legyen a fürdősvendég, hanem szeretettel fogadjuk az idegent és vele örülünk, midőn látjuk életkedvét megjönni, idegeit megnyugodni, életerőtől duzzadó testét, egészségtől kicsattanó napbarnitott arcát.

Jöjjetek hát a Balaton mellé, ne költsétek el pénzeteket idegen, külföldi fürdőkben. Itt a Balaton, a megujhodás forrása nyitva van mindenki előtt.

Bodó Jenő.

---

hogy talán elröppen ez a jó gondolat, leoldta nadrágsziját, átdobta az ajtófélfán, felállt egy kis székre, hurkot csinált a szijra és rá a nyakára, megrugta a széket, egyet-kettőt ránduit, villogott a szeme és ép az édes pokoli kéjtől rángatódzó ajkán ki-kiszökött egy szó lázasan, tördelve: hazajön az asszony — aztán meglát — megijed — megijed, mégis megijesztem!

Csend van, a távol hegyek mögött most bukkant fel a nap, arany sugarai gyöngéden cirógatva csókolják körül azt a nyomorult kis emberi roncsot, amely mig lélek volt benne, ugy tudott örülni, hogy ő is megijeszti egyszer az asszonyát.

Te azt hiszed . . .

Te azt hiszed, hogy még találkozunk mi,
Én meg tudom, hogy már többé soha. —
A mi utaink régen ketté váltak,
Más-más irányban haladunk tova.

Te azt hiszed, hogy válásunk csak játék,
Én meg tudom, hogy bus, rideg való. —
Hogy *odadt* talán szebb lesz az élet,
E gondolat csak a vigasztaló.

Te azt hiszed, hogy még most is szeretlek,
Én meg tudom, hogy emlék csak a mult. —
Mely csak neked nyilt, szerelmem virága,
Korán elhervadt, hamar porba hult.

Te azt hiszed, hogy nem birlak feledni,
Én meg tudom, hogy rád se gondolok . . .
Pedig boldoggá tenne egy rövid szó
És üdvözitene egy mosolyod.

Novák Pál.

Heti krónika.

Személyi hir. Lapzártakor értesülünk, hogy dr. Maróthy László, a celldömölki választókerület egyik képviselőjelöltje városunkba érkezett és a Központi-szálloda erkélyéről beszédet intézett az egybegyüllt választópolgárokhoz.

Halálozás. Özv. Schvartz Henrikné a mult héten rövid szenvedés után elhunyt. Az elhunytat több jánosházai uricsalád gyászolja.

A képviselő választás napját Vasvármegye központi választmánya május 18-án tartott ülésén mind a tiz kerületben junius elsejére tüz e. A celldömölki kerületbe választási elnökké Berzsenyi Dezső, helyetteséül Brunner Ferenc, a szavazatszedő küldöttségek helyettes elnökéül gróf Nicky Ferenc és Károlyi Endre, választási jegyzőkül Scheiber Zsigmond és Sokoray Elek, helyetteseikül Gaál Gergely dr. és Polcer Dezső dr. választattak meg.

Felülfizetések. A kemenespálfai kath. kör táncmulatságán felülfizettek: dr. Maróthy László 10 K, Rosta Mátyás 2·40 K, Özvegy Pintér Imréné, Nagy Antal, dr. Szekeres Pál, Balogh János 2—2 K, Kristán Sándor 1·80 K, Vér Géza, Vály Árpád, Vály Jenő, Marchbein Ignác, Salzberger József, Rosta Ferenc, Rosta L. József 1—1 K, Gőcze Pál, Király József 60—60 fillér, Dancsics János, Rosta Pál, Orbán József 40—40 fillér, Bella Mihály, Kis M. József, Bognár János, Laci József, Rosta Jenő, Dormán István, Böröc Antal, Szücs Ilonka, Laci Ágnes, Laci Vendel 20—20 fillér. — Fogadják a nemesszivü felülfizetők a kath. kör forró köszönetét.

A tifusz. Sümegen a város alsó részében a tifusz föllépett. Azóta a betegségek szaporodtak. Egy halálesetet is okozott a tifusz. A bajt az alsó, ugynevezett mosókut okozta. A hatóság ugyan az első eset után leszögeztette a kutat, azonban éjszaka a deszkákat fölfeszitették egyesek, hogy vizhez jussanak. A héten a kut vizéből felküldtek a budapesti bakteorologiai intézetnek vizsgálat végett. Azután a kutat teljesen megmerték, azután ujra leszögezték. A kutat most Rapid szivattyuval látja el a város, a kifolyást a mosó asszonyok elől pár méterre elzárja, hogy ekként a szennyezéstől megóvja.

Furfangos kávésné. Szénási Miksáné Jánosházán volt kávéháztulajdonos. Az üzlet azonban nem ment ugy, mint kellett volna. Szénásiné adósságba keveredett. Igy Vázsonyi Gyula budapesti kereskedő ágyneki is egy nagyobb summával tartozott. A kávésné azonban furfangosan kijátszotta hitelezőit, köztük Vázsonyit is. A kávéházat 3000 koronáért eladta Fischer Mórnak és az igy kapott összeget elpazarolta. A hitelezők azonban nem hagyták annyiban a dolgot. Szénási Miksánét hitelezői csalás miatt feljelentették a biróságnál, amely szerdán tárgyalta az ügyet és Szénásinét a csalás vétségében mondta ki bünösnek és ezért egy heti fogházra itélte.

Felvétel a tanitóképző intézetbe. A pápai áll. tanitóképző intézet I. osztályában a jövő 1910/11. tanévre 13 teljesen ingyenes, 7 féldijat fizető és 3 ösztöndijas hely jön üresedésbe. Az intézetben 100 növendék számára berendezett bentlakás van. A kedvezményes helyek a közép vagy polgári iskola IV. osztályát szép eredménnyel végzett tanulóknak fognak adományoztatni. Ezenfelül a dunántuli református egyházkerület az e kerületből való érdemes fiukat külön is segélyezi. A teljes dijat fizetők ellátása évi 260 koronába kerül. — A folyamodványok beküldésének határideje május 31-ik napja.

Mikor lesz a népszámlálás. Az általános népszámlálás megtartására vonatkozó rendelkezések szerint minden tizedik esztendőben, nevezetesen a Zérus számjegygyel végződő évek utolsó napján kell megtartani a népszámlálást. A legutóbbi általános népszámlálás 1900. december 31-én volt, a legközelebbi tehát ez év december 31-én lesz.

A népszerüség titka. Mióta hire kelt annak, hogy Löw Sándor budapesti ékszerész (József-körut 81.) Trencsénteplicen üzletet nyit a fürdőszezonra, egyre-másra érkeznek az üdvözlő levelek a népszerü ékszerészhez. Löw népszerüségének minden titka abban áll, hogy a közönség pénzéért olyan ellenértéket nyujt, mely a legkényesebb igényeket is teljesen kielégiti. Üzletében a pontos kiszolgálás, feltétlen udvariasság, szolid fix ár az elv s kiterjedt vevőköre nőttön nő, mert ékszeráruiban sohasem csalódik, a trencsénteplici uj üzletét, ugymint a budapestit is igazi müvészi izléssel rendezte be Löw, ugy hogy az valóságos látványossága a kies fürdőhelynek.

Községi közvetités. A munkásjóléti intézmények között nagy szerepük van azoknak az intézeteknek, amelyek a munkásokat betegségük, az őket ért balesetük folytán segélylyel látják el. Az ország minden részében a kerületi pénztárak utján kerülnek a központba a munkások által fizetett járulékok, ott azonban, ahol nem volt kerületi pénztár, nagyon nehezen ment ezeknek a járulékoknak beszedése. Az illetékes hatóságok most azzal a tervvel foglalkoznak, hogy a községi közvetitést léptetik életbe olyformán, hogy a községi jegyzők fogják végezni a betegpénztárak részére a járulékok beszedését s a pénztári tagok részére az esedékes összegek kifizetését.

A Magántisztviselők Országos Nyugdijegyesülete folyó hó 29 én d. e. 10 órakor a székes főváros uj városházának közgyüléstermében tartja meg ez évi rendes közgyülését. Ezen közgyülésnek az 1909 esztendőben vagyis az egyesület működésének tizenhatodik évében elért eredmények fognak előterjesztetni, amelyekből kiemeljük a következőket: Az egyesület vagyona az 1909 év végén ca 6 és fél millió, 4 és fél millió ovadékképes záloglevelekben és kötvényekben, a többi pedig elsőrendü ingatlanokban van elhelyezve. Az évi bevétel megközeliti az egy milliót. Az évi jelentéshez füzött 1910 évi időszaki beszámolóban kimutatott taglétszám és adománygyarapodásból is látjuk, hogy az egyesület a fejlődés utján halad tovább.

Vásári vonatok. A zalaegerszegi vásárok napjain Celldömölk és Zalaegerszeg között a 6429-9430. számu vegyesvonat is közlekedik. Ez Celldömölkről éjjel 3 óra 33 perckor indul, Ukkra 5 óra 3 perckor, Zalaegerszegre 7 óra 30 perckor érkezik. A keszthelyi országos vásárok napjain a 6528. sz. vegyesvonat Keszthelyről 7 óra 44 perckor indul, Balatonszentgyörgyre 8 óra 10 perckor érkezik. Innen vissza 8 óra 35 perckor indul s Keszthelyre 8 óra 56 perckor tér vissza.

Szinjáték.

E cimen *dr. Bárdos Artur* szerkesztésében szlnházi hetilap indult meg a fővárosban. Ez az egyetlen magyar szinházi és zenei hetilap; és az első magyar szinházi revü, mely a drámával, a rendezéssel, a szinésszel és a dekorációval és főként mindeme részletek teljességével: a mostanában forradalmi korát élő *uj szinpadművészettel* komolyan és szakszerüen foglalkozik.

Szakszerüen, mert a *Szinjáték*-ban az ország legkiválóbb modern rendezői és szinházi gyakorlati emberei foglalkoznak a szinpadi rendezés legfontosabb elveitől a legaprólékosabb szinpadtechnikai kérdésekig mindavval, ami a mai európai szinpad legujabb és legállandóbb értékü eredménye.

De ez a szakszerüség nemcsak szinházi embereket, hanem minden művelt embert érdekel, mert a *Szinjáték* közleményeit a legjobb, tehát legszélesebb látókörü modern irók irják, akik a szinház speciális kérdéseit beletudják kapcsolni az általános kultura vérkeringésébe. Sőt a *Szinjáték* épen eleven kapcsolatot fog teremteni szinház és laikus néző között az által, hogy bepillantást enged neki a szinház intim műhelyébe és a napisajtó szempontjainál állandóbb értékü kritériumokkal gazdagitja. A mühely ismerete nem ellensége, de barátja a művészi illuziónak.

Dramaturgiai és kritikai dolgozatok közlésén kivül a *Szinjáték* számon tartja nemcsak a főváros, hanem a vidék művészi és szinházi életének összes jelenségeit, közli a vidéki szinházak müsorát, a szerződtetéseket stb.

A *Szinjáték* egy évfolyama hü és teljes krónikája lesz a szinházi és zenei év összes belső és külső eseményeinek. Ebben a krónikában helye lesz mindenkinek, ami erre a területre tartozik; de csakis a művészi jelentőség való arányában.

A *Szinjáték* állandó munkatársai: Ambrus Zoltán, Alexander Bernát, Adorján Andor, Balázs Béla, Bálint Aladár, Bálint Lajos, Biró Lajos, Bródy Miksa, Csáth Géza, Csathó Kálmán, Erényi Nándor, Falus Elek, Feleki Géza, Fenyő Miksa, Füst Milán, Gerő Ödön, Góth Ernő, Góth Sándor, Hatvany Lajos, Heltai Jenő, Hevesi Sándor, Ignotus, Ivánfi Jenő, Jób Dániel, Karinthy Frigyes, Kern Aurél, Kéméndy Jenő, Komor Gyula, Kosztolányi Dezső, Lengyel Menyhért, Lukács György, Márk Lajos, Márkus László, Márffy Ödön, Miklós Jenő, Moly Tamás, Nádai Pál, Nagy Endre, Osvát Ernő, Radvány Ernő, Relle Pál, Révész Béla, Rutkay-Rothauser Miksa, Salgó Ernő, Sebestyén Károly, Siklós Albert, Szilágyi Géza, Szini Gyula, Szomory Emil, Vajda Ernő, Vajda László, Vámos Árpád, Váradi Antal. A *Szinjáték* minden héten csütörtökön jelenik meg. A lapot *Szikla* Jenő budapesti könyvkereskedő Erzsébet-körut 41. adja ki. Előfizetési ára: egész évre 15 kor., félévre 8 kor., negyedévre 4 korona. Egyesszám minden könyvkereskedőnél és dohánytőzsdében 30 fillérért kapható.

*

A Szinjáték pályázata. A *Szinjáték* szinházi és zenei hetilap szerkesztősége pályázatot hirdet irodalmi ér ékü és előadható eredeti *egyfelvonásos szinműre*. Pályadij 200 korona. Pályázati határidő 1910. augusztus hó 15. A nyertes és esetleg a többi közlésre elfogadható pályamunkát a *Szinjáték* közli; utóbbiakat a rendes honorárium ellenében. A jeligés levéllel ellátott pályamüvek a szerkesztőség cimére (VI, Teréz-körut 17.) küldendők. A pályázat zsürije a Szinjáték szerkesztőségének következő tagjaiból áll: *Bárdos Artur, Góth Sándor, Hevesi Sándor, Nádai Pál és Szini Gyula.*

Gabona-árak

—1910. április 20-án.—

Salzberger Rudolf jelentése szerint:

Buza	12·	12·	korona.
Rozs	7	—7·	„
Árpa	6·30	—	„
Zab	6·50	—	„
Bab	7·		„
Tengeri	6·50	—	„

pr. 100 kgr.

Irányzat szilárd.

Köszönetnyilvánitás.

Mindazoknak, akik szeretett feleségem elhunyta alkalmából részvétüket nyilvánitották, a temetésen megjelentek, a ravatalra koszorut küldtek; a legmélyebb köszönetemet nyilvánitom.

Jánosháza, 1910. május 8.

Benyó Sándor.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi alkálikus természetes savanyuviz

Bor, pezsgőhöz a legjobb ital.

magyarországi főraktár: Bpest, V Zoltán-u. 10.

Néhány elismerő levél STERN MÓR FIÁ jánosházai hornyolt-tetőcserép és gőztégla-gyárában készült anyagokról:

Tölcsány, 1907. X/18.

Mai napon postautalványon beküldtük a szállitott cserépzsindely árát s egyuttal a szállitott kitünő minőségü anyagért elismerésünket fejezzük ki. Tisztelettel

Báró Guttmann László zalabéri uradalma.

Tölcsány, 1907. XII/14.

Sziveskedjék jövő évi épitkezésre 30—100 ezer darab tégla és 10—30 ezer darab tetőcserépre Zalabér állomásra ajánlatot tenni.

Báró Guttmann László zalabéri uradalma.

Szénásvölgyi uradalom 1908. julius 12-én.

Tekintetes Stern Mór fia urnak Jánosháza.

Örvendek, hogy a gyors és pontos kiszolgálásért, ugy mint a küldött cserépzsindely kifogástalan jó minőségéért ezuton megelégedésemet nyilvánithatom, egyuttal tisztelettel kérem . . . stb.

Schmidt Adolf.

Pusztaszentlászló 1908. VI/23.

A két vaggon zsindelyt megkaptam, nagyon meg vagyok vele elégedve.

Zágorhidy Cigány Bertalan.

Kelt Pacsán, 1907. február hó 26.

Miután láttam Pacsatüttősben a gyártmányát és nagyon jónak találom, sziveskedjék velem tudatni, hogy ezerét mennyiért adja a Zalaapáti állomásra, mert ha jobban jövök ki vele, mint a sopronyival, ugy csakis az ön gyártmányát használjuk stb.

Acél Miklós épitési vállalkozó.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villamerőre berendezett könyvnyomdájában, Celldömölk.